

Publicerad 2010-01-17 21:06 av Sikska

Till min Mor! För allt hon någonsin har gett mig och allt hon ger.

Falsk frihet

Hon sprang det snabbaste hon kunde
kände hur vinden blåste genom hennes korta hår
och hur hård marken var under henne nakna fötter
medan hon skrattade högre än på många år

Hennes andetag blev till flåsningar
och hjärtat bultade hårt i hennes bröst
hon slutade skratta och kollade bestämt mot horisonten
dit skulle hon. Bort från allt

Helst innan verkligheten kom ifatt henne
innan allt skulle rasa samman igen
Men verkligheten kom närmare
hon kunde känna hur den flåsade henne i nacken

Hon ville inte tillbaka
men hon hade inget val, det visste hon
Om hon hade det skulle hon springa i evigheter
Springa tills hon ramlar ihop...

Det var så länge sedan sist!
Men hon kunde verkligen inte fly...
Gråten som stockade i halsen på henne
när hon kände hur hon vaknade upp

Sorgset öppnade hon sina ögon
och reste sig stelt upp från fåtöljen
hon sträckte sig efter sin käpp
och lunkade ut till köket

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sikska med Poeter.se id #19803 innehar upphovsrätten